

การบริหารการศึกษาในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดระยอง

Educational Administration in Driving the National Strategic Plan to Develop Student Learning Skills in Rayong Province

พระปลัดปรีชา นนทโก จุลเจือ

Phra Preecha Nandhako (Chunchuea)

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

E-mail: PhraPreecha89@hotmail.com

Received 10 กุมภาพันธ์ 2568; Revised 20 กุมภาพันธ์ 2568; Accepted 27 กุมภาพันธ์ 2568

บทคัดย่อ

บทบาทของการบริหารการศึกษาในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดระยอง เป็นการการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้สอดคล้องกับความต้องการของโลกยุคใหม่และทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยคำนึงถึงความสำคัญและความเชื่อมโยงของประเด็นต่างๆ เช่น แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษา การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ และแผนยุทธศาสตร์ชาติ ถ่ายทอดออกมาเป็นการนำเสนอแนวทางการนำการบริหารการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติในสถานศึกษาจังหวัดระยอง ด้วยขั้นตอนของการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ปัจจุบัน การกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมาย การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ตลอดจนการติดตาม ประเมินผล และปรับปรุง เพื่อให้เกิดผลเชิงบวกต่อผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา สถานศึกษา และภาพรวมของจังหวัดระยอง โดยคาดหวังว่าการบริหารการศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะช่วยสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพและศักยภาพสูง ซึ่งจะเป็แรงขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดระยองในระยะยาว

คำสำคัญ: การบริหารการศึกษา, แผนยุทธศาสตร์ชาติ, ทักษะการเรียนรู้

Abstract

The role of educational administration in driving the 20-year national strategic plan to develop the learning skills of students in Rayong province, it is the development of necessary skills in the 21st century and the cultivation of morality and ethics related to the needs of the modern world and the direction of national development. It is taking into account the importance and connection of various issues such as concepts, theories, and research related to educational administration, developing learning skills and national strategic plan transmitted as a presentation of guidelines for applying educational administration to drive the national strategic plan in educational institutions in Rayong Province. There is the process of analyzing and

evaluating the current situation setting vision and goals, curriculum design, and development of teachers and educational personnel, creating an environment conducive to learning, using technology in teaching promoting participation of all sectors as well as monitoring, evaluating. It is for improving in order to have positive effects on learners, teachers, educational personnel, educational institutions, and the overall picture of Rayong province, it is expected that effective educational administration will help create a high quality and potential workforce, this will be an important driving force in the long-term economic and social development of Rayong province.

Keyword: Educational Administration, National Strategic Plan, Learning Skills

บทนำ

ในยุคสมัยที่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและมีความซับซ้อน การศึกษาถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับความท้าทายและโอกาสต่างๆ ที่เกิดขึ้น แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ของประเทศไทยได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศให้เป็น “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งการศึกษาถือเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์สำคัญที่จะขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายดังกล่าว (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) หนึ่งในเป้าหมายสำคัญของแผนยุทธศาสตร์ชาติคือการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเน้นทักษะที่สำคัญ เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน และทักษะการสื่อสาร (Partnership for 21st Century Learning, 2019) การบริหารการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติให้บรรลุผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับจังหวัด ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับสถานศึกษาและสามารถดำเนินนโยบายและมาตรการต่างๆ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จังหวัดระยองเป็นหนึ่งในจังหวัดที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูงของประเทศไทย โดยมีการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวจำนวนมาก ดังนั้น การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดระยองจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพเพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดในอนาคต การบริหารการศึกษาในจังหวัดระยองจึงต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์บริบทและความต้องการของท้องถิ่น กำหนดนโยบายและแผนงานที่เหมาะสมสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ และติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนในจังหวัดระยองได้รับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพและสามารถเติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของประเทศชาติต่อไป บทบาทของการบริหารการศึกษาในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดระยองมีความสำคัญอย่างยิ่ง (ดารุณี จิระวัฒน์กุล, 2563) เนื่องจากการบริหารการศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้เกิดการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะที่สูงขึ้น (วีระชาติ กิเลนทอง, 2562)

การศึกษาในประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้มีความยืดหยุ่นและเน้นการพัฒนาทักษะต่างๆ มากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน และการพัฒนาสมรรถนะของครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563) อย่างไรก็ตาม การที่จะขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติให้บรรลุผลสำเร็จในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดระยอง จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา (ธีรฤทธิ

บุญโสภณ, 2564) การบริหารการศึกษาในจังหวัดระยองจึงต้องมีความสามารถในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ สร้างความเข้าใจและการยอมรับในเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ชาติ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดำเนินงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน

บทความฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของการบริหารการศึกษาในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดระยอง โดยจะทำการวิเคราะห์นโยบายและมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อส่งเสริมการบริหารการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดระยองให้สอดคล้องกับความต้องการของโลกในศตวรรษที่ 21

การบริหารการศึกษา (Educational Administration)

การบริหารการศึกษา หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการที่อาศัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ในการนำพาองค์กรและบุคลากรทางการศึกษาไปสู่เป้าหมายร่วมกัน โดยคำนึงถึงบริบทขององค์กร วัฒนธรรมองค์กร และโครงสร้างองค์กร เพื่อให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามนโยบายและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน จากการศึกษาหมื่นกวีวิชาการทางการศึกษา ได้ให้ความหมายและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาไว้มากมาย ตัวอย่าง เช่น

ศรีสมภพ จิตร์ภิรมย์ศรี (2550) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา คือ กระบวนการวางแผน จัดองค์กร บริหารบุคคล อำนาจการ และควบคุมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การบริหารการศึกษาครอบคลุมทั้งการบริหารในระดับมหภาค เช่น การกำหนดนโยบายและแผนการศึกษา การจัดสรรทรัพยากร และการประเมินผลระบบการศึกษา และการบริหารในระดับจุลภาค เช่น การบริหารโรงเรียน การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา

นพพงษ์ บุญจิตราดุล (2546) กล่าวว่า การบริหารการศึกษาเป็นกิจกรรมที่บุคคลหลายคนร่วมกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุกๆ ด้าน ทั้งบุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และคุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงตามความต้องการของสังคม

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2552) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา คือ กระบวนการที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของระบบการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสรรค์นวัตกรรม การจัดการความรู้ และการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรทางการศึกษา เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก

นอกจากการบริหารการศึกษาแล้ว ภาวะผู้นำของผู้บริหารจะช่วยสร้างแรงบันดาลใจ สร้างวิสัยทัศน์ และส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ขณะที่กระบวนการบริหารจัดการทางการศึกษาจะครอบคลุมการวางแผน การจัดการความรู้ การอำนวยความสะดวก และการควบคุม เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงโครงสร้างองค์กรและวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งผลต่อการทำงานร่วมกันและบรรยากาศในการทำงาน นอกจากนี้ การบริหารการศึกษายังต้องให้ความสำคัญกับนโยบายและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 อย่างเต็มศักยภาพ ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีผู้ให้ความหมายไว้มากมายดังนี้

Leithwood et al. (2020) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึง การกระทำของผู้บริหารที่มุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีสี่มิติหลัก ได้แก่ การกำหนดทิศทาง การพัฒนาบุคลากร การออกแบบองค์กร และการจัดการการเรียนการสอน ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพจะช่วยสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน และสนับสนุนการใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ

ดาร์ณี จิระวัฒน์กุล (2563) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึง ความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจ สร้างวิสัยทัศน์ร่วม และจูงใจให้บุคลากรในองค์กรร่วมมือกันเพื่อบรรลุเป้าหมาย โดยใช้ทั้งอำนาจหน้าที่และอิทธิพลส่วนบุคคล ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำที่ดีจะสามารถสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจให้กับบุคลากร ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ภาวะผู้นำยังรวมถึงความสามารถในการตัดสินใจที่เด็ดขาด การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้ในระยะยาว

ยุพิน พิพิธกุล (2551) ภาวะผู้นำ หมายถึง บุคลิกภาพและพฤติกรรมของบุคคลที่สามารถจูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้อย่างเต็มใจ โดยอาศัยอำนาจ อิทธิพล และความสามารถต่างๆ ในการโน้มน้าว ชักจูง และสร้างความร่วมมือ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

Fullan (2014) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึง ความสามารถในการสร้างความเปลี่ยนแปลงเชิงบวกในองค์กร โดยเน้นการสร้างความร่วมมือ การพัฒนาความสัมพันธ์ และการสร้างวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำที่ดีจะสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับบุคลากร สร้างความเชื่อมั่น และกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

จึงสามารถสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการสร้างแรงบันดาลใจ สร้างวิสัยทัศน์ร่วม และจูงใจให้บุคลากรในองค์กรร่วมมือกันเพื่อบรรลุเป้าหมาย โดยใช้ทั้งอำนาจหน้าที่และอิทธิพลส่วนบุคคล ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำที่ดีจะสามารถสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจให้กับบุคลากร ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ภาวะผู้นำยังรวมถึงความสามารถในการตัดสินใจที่เด็ดขาด การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้ในระยะยาว

2. กระบวนการบริหารจัดการทางการบริหารการศึกษา

กระบวนการบริหารจัดการทางการบริหารการศึกษา หมายถึง ชุดของกิจกรรมหรือขั้นตอนที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้ โดยอาศัยการวางแผน การจัดองค์กร การอำนวยความสะดวก การนำไปปฏิบัติ และการควบคุม (Gulick & Urwick, อ้างถึงใน Daniel A. Wren.et.al., 2002) โดยมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 ทฤษฎีการบริหารแบบคลาสสิก (Classical Management Theory) เน้นการจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับการแบ่งงาน การกำหนดอำนาจหน้าที่ และการควบคุม (Fayol, 1949 อ้างถึงใน Daniel A. Wren.et.al., 2002) สอดคล้องกับการศึกษาของ สุรพล พยอมแย้ม (2544) ได้นำเสนอแนวคิดการบริหารแบบคลาสสิกในการบริหารสถานศึกษา โดยเน้นการจัดโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน การแบ่งงานและมอบหมายหน้าที่อย่างเป็นระบบ และการควบคุมคุณภาพการปฏิบัติงาน

2.2 ทฤษฎีการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์ (Human Relations Theory) เน้นความสำคัญของปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมและประสิทธิภาพของบุคลากร (McGregor, 1960) สอดคล้องกับการศึกษาของ สุพัตรา สิทธิคงตั้ง (2563) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารกับความผูกพันในองค์กรของครูโรงเรียนคริสเตียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย เขตจังหวัดเชียงราย – เชียงใหม่ พบว่าภาวะผู้นำให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ที่ดี การสื่อสาร และการมีส่วนร่วมของครู ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์กรในทางบวก

2.3 ทฤษฎีการบริหารแบบพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Science Theory) ศึกษาพฤติกรรมของบุคคลและกลุ่มในองค์กร เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ (Likert, 1961 อ้างถึงใน อรรถสิทธิ์ ฐานปะนิตล และคณะ 2563) สอดคล้องกับการศึกษาของ นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ และ อินดา ศิริวรรณ (2560) ได้นำเสนอแนวคิดการบริหาร

แบบมีส่วนร่วม โดยใช้หลักการของทฤษฎีพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อส่งเสริมการทำงานเป็นทีม การสื่อสาร และการแก้ไขปัญหาในโรงเรียน

2.4 ทฤษฎีการบริหารแบบระบบ (Systems Theory) มององค์กรเป็นระบบที่ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน และมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายนอก (Bertalanffy, 1968; Katz & Kahn, 1978) สอดคล้องกับการศึกษาของ เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2556) ได้ศึกษาการบริหารสถานศึกษาโดยใช้แนวคิดระบบ พบว่าการบริหารที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกันระหว่างส่วนต่างๆ

2.5 ทฤษฎีการบริหารแบบฉุกเฉิน (Contingency Theory) เน้นว่าไม่มีรูปแบบการบริหารจัดการที่ดีที่สุดเพียงรูปแบบเดียว แต่รูปแบบการบริหารจัดการที่เหมาะสมจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์และปัจจัยแวดล้อมต่างๆ (Fiedler, 1967; Lawrence & Lorsch, 1967) สอดคล้องกับการศึกษาของ บุญชม ศรีสะอาด (2560) ได้นำเสนอแนวคิดการบริหารสถานศึกษาแบบผสมผสาน โดยใช้หลักการของทฤษฎีฉุกเฉิน เพื่อให้ผู้บริหารสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการให้เหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทของโรงเรียน

สามารถสรุปได้ว่า กระบวนการบริหารจัดการทางการบริหารการศึกษา หมายถึง ชุดของกิจกรรมหรือขั้นตอนที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา โดยมีกระบวนการหลักคือการวางแผน การจัดองค์กร การอำนวยความสะดวก การนำไปปฏิบัติ และการควบคุม ควบคู่ไปกับการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการบริหารแบบคลาสสิก ที่เน้นการจัดการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ทฤษฎีการบริหารแบบมนุษยสัมพันธ์ ที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยา ทฤษฎีการบริหารแบบพฤติกรรมศาสตร์ ที่ศึกษาพฤติกรรมของบุคคลและกลุ่มในองค์กร ทฤษฎีการบริหารแบบระบบ มององค์กรเป็นระบบที่มีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม และทฤษฎีการบริหารแบบฉุกเฉิน ปรับตัวตามสถานการณ์

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้

ในยุคที่โลกหมุนเร็วด้วยเทคโนโลยีและข้อมูลข่าวสาร ทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนไม่เพียงแต่เป็นกุญแจสู่ความสำเร็จในชีวิตส่วนบุคคล หากแต่ยังเป็นรากฐานสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศชาติไปข้างหน้า การพัฒนาทักษะการเรียนรู้จึงเป็นภารกิจเร่งด่วนที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

วิจารณ์ พานิช (2544) การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์ สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2550) การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ คือ การเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งในด้านการรับรู้ การคิด การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข มีประสิทธิภาพ และเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

สุวิทย์ มูลคำ (2555) การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานได้อย่างเหมาะสม

Howard Gardner (1993) การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ หมายถึง การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ ทั้งในด้านสติปัญญา (intelligences) และทักษะที่จำเป็นสำหรับการใช้ชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21

John Dewey (1938) การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ คือ การสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายและเชื่อมโยงกับชีวิตจริงของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการแก้ปัญหา และความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Lev Vygotsky (1978) การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยผู้เรียนจะได้รับการสนับสนุนและ scaffolding จากผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์มากกว่า เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะและความสามารถในการเรียนรู้ได้เกินกว่าศักยภาพเดิมของตนเอง

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่พึงประสงค์ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังรวมถึงการเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งในด้านการรับรู้ การคิด การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข มีประสิทธิภาพ และเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

แผนยุทธศาสตร์ชาติกับการศึกษาไทย

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ถือเป็นเข็มทิศนำทางประเทศไทยสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ และการศึกษาซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก็ได้รับการบรรจุไว้เป็นยุทธศาสตร์สำคัญ การศึกษาไทยจึงต้องปรับตัวและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพ ตอบโจทย์ความต้องการของประเทศ และพร้อมรับมือกับความท้าทายในโลกยุคใหม่ โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2557 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะยาว และแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างที่สั่งสมมานาน เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายของประเทศ รวมถึงแนวทางการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเหล่านั้น โดยครอบคลุมทุกมิติของการพัฒนา ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง แผนยุทธศาสตร์ชาติแผนปัจจุบันครอบคลุมระยะเวลา 20 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560 ถึง 2579

ยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตรงคือ ยุทธศาสตร์ที่ 3: การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาคนไทยให้มีคุณภาพและศักยภาพสูง มีทักษะที่จำเป็นสำหรับโลกในศตวรรษที่ 21 สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและเท่าเทียม ใต้วิสัยทัศน์ “คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาวะกายใจและสังคมที่ดี มีทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกในศตวรรษที่ 21 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข” สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 วัตถุประสงค์แผนยุทธศาสตร์ที่ 3: การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

นักวิชาการศึกษาไทยได้ให้ความสำคัญกับแผนยุทธศาสตร์ที่ 3 ไว้ว่า

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ (2563) ยุทธศาสตร์ที่ 3 เน้นการพัฒนาคนไทยให้เป็น “มนุษย์ 4.0” ที่มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคดิจิทัล โดยเฉพาะทักษะด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (STEM) รวมถึงทักษะที่สำคัญอื่นๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2562) ยุทธศาสตร์ที่ 3 มุ่งสร้าง “พลเมืองโลก” ที่มีคุณภาพและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมโลกได้อย่างมีความสุขและยั่งยืน โดยเน้นการพัฒนาคุณลักษณะที่สำคัญ เช่น ความรับผิดชอบต่อสังคม จิตสำนึกสาธารณะ และการเคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรม

วรารณ์ สามโกเศศ (2561) ยุทธศาสตร์ที่ 3 ต้องการปฏิรูปการศึกษาไทยให้มีคุณภาพและเท่าเทียม โดยเน้นการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา การปรับปรุงหลักสูตร และการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เพื่อให้คนไทยทุกคนมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่

อัมมาร สยามวาลา (2559) ยุทธศาสตร์ที่ 3 มุ่งสร้าง “ทุนมนุษย์” ที่มีคุณภาพและสามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับตลาดแรงงานในอนาคต การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนานวัตกรรม

ปิติ ศรีแสงนาม (2558) ยุทธศาสตร์ที่ 3 ต้องการพัฒนาคไทยให้เป็น “คนเก่ง คนดี มีคุณภาพ” โดยเน้นการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม การส่งเสริมสุขภาพทางกายและใจ และการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม

สรุปได้ว่า การศึกษาไทยภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มุ่งสู่การปฏิรูปครั้งใหญ่ เพื่อพัฒนาศักยภาพของคนไทยให้ตอบโจทย์โลกยุคใหม่และขับเคลื่อนประเทศสู่ความเจริญอย่างยั่งยืน การสร้าง “มนุษย์ 4.0” หรือ “พลเมืองโลก” ที่มีความรู้ ทักษะ และคุณธรรม พร้อมรับมือกับความท้าทายและการเปลี่ยนแปลง เป็นเป้าหมายสำคัญที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และประชาชน การพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา ปรับปรุงหลักสูตร และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน จะเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและทั่วถึง นอกจากนี้ การปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม ส่งเสริมสุขภาวะทางกายและใจ และสร้างความเข้มแข็งของชุมชน จะช่วยหล่อหลอมให้คนไทยเป็น “คนเก่ง คนดี มีคุณภาพ” อย่างแท้จริง การปฏิรูปการศึกษาภายใต้แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี จึงเป็นภารกิจสำคัญที่จะกำหนดอนาคตของประเทศไทย และสร้างสังคมที่ประชาชนมีความสุข มีส่วนร่วมในการพัฒนา และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

การบริหารการศึกษาในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้

การบริหารการศึกษาถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต่อการสร้าง “มนุษย์ 4.0” หรือ “พลเมืองโลก” ตามที่ยุทธศาสตร์ชาติมุ่งหวัง ทฤษฎีการบริหารจัดการสมัยใหม่เน้นการกระจายอำนาจ (Decentralization) และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (Participatory Management) (Hallinger, P., 2015) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการปฏิรูปการศึกษาของ วรากรณ์ สามโกเศศ (2561) ที่เน้นการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา การปรับปรุงหลักสูตร และการใช้เทคโนโลยี การนำแนวคิดเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ควรมุ่งเน้นที่การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์, 2563) ตัวอย่างเช่น การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และการพัฒนาหลักสูตรที่เน้นทักษะแห่งอนาคต เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ การบริหารการศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม (ปิติ ศรีแสงนาม, 2558) เพื่อสร้างพลเมืองที่มีคุณภาพและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและยั่งยืน (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2562) การปลูกฝังค่านิยมเหล่านี้สามารถทำได้ผ่านกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับครอบครัวและชุมชน การบริหารการศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และประชาชน โดยมีเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาศักยภาพของคนไทยให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีคุณภาพ สามารถขับเคลื่อนประเทศไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองได้อย่างยั่งยืน (อัมมาร สยามวาลา, 2559)

การนำการบริหารการศึกษาไปใช้ในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในสถานศึกษาสามารถดำเนินการได้ผ่านขั้นตอนที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ปัจจุบัน สถานศึกษาต้องทำการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ปัจจุบันของตนเอง ทั้งในด้านจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค รวมถึงทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในศตวรรษที่ 21
2. กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมาย สถานศึกษาต้องกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน โดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติและบริบทของสถานศึกษา
3. ออกแบบและพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาต้องออกแบบและพัฒนาหลักสูตรที่เน้นการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็น โดยบูรณาการเนื้อหาสาระ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์เข้าด้วยกัน นอกจากนี้ ควรส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านโครงงาน การแก้ปัญหา และกิจกรรมที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์
4. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา สถานศึกษาต้องส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและส่งเสริมทักษะการเรียนรู้

5. สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สถานศึกษาต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกและพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่

6. ใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน สถานศึกษาต้องนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะดิจิทัลของนักเรียน

7. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน สถานศึกษาต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ในการขับเคลื่อนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้

8. ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุง สถานศึกษาต้องมีระบบการติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าการพัฒนาทักษะการเรียนรู้อยู่บนเส้นทางที่ถูกต้องและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

การนำการบริหารการศึกษาไปใช้ในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ว่าการบริหารการศึกษาเพื่อขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติ คือ การนำกระบวนการบริหารจัดการที่เป็นระบบมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ โดยมีเป้าหมายสำคัญคือการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับความต้องการในศตวรรษที่ 21 และทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งกระบวนการนี้ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์สถานการณ์ กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมาย การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาครูและบุคลากร ไปจนถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยี และการประเมินผล โดยเน้นการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และชุมชน เพื่อให้การศึกษาไทยสามารถสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ พร้อมขับเคลื่อนประเทศไปสู่ความเจริญอย่างยั่งยืน

การบูรณาการการบริหารการศึกษาในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดระยอง

การนำการบริหารการศึกษาไปใช้ในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในสถานศึกษา จังหวัดระยอง คาดว่าจะเกิดผลเชิงบวกต่อผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และภาพรวมของจังหวัด ดังนี้

1. ผู้เรียน นักเรียนในจังหวัดระยองจะได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 อย่างรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นทักษะด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (STEM) รวมถึงทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานและการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบันและอนาคต นอกจากนี้ การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีงาม จะช่วยให้นักเรียนเติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีความรับผิดชอบต่อสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2. ครูและบุคลากรทางการศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดระยอง จะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม และสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ

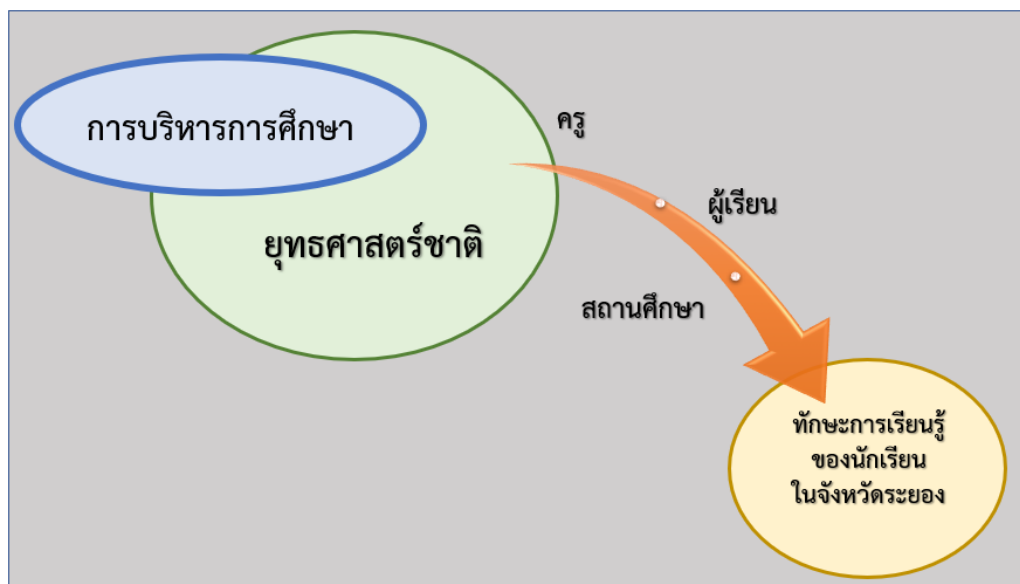
3. สถานศึกษา สถานศึกษาในจังหวัดระยอง จะมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีหลักสูตรที่ทันสมัย และตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม ส่งผลให้สถานศึกษามีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับมากขึ้น

4. จังหวัดระยอง จังหวัดระยองจะมีกำลังคนที่มีคุณภาพและศักยภาพสูง พร้อมทั้งจะเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาจังหวัดระยองในระยะยาว

ความรู้จากการศึกษา

ความรู้จากการศึกษาเรื่อง การบริหารการศึกษาในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดระยอง เป็นการการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้สอดคล้อง

กับความต้องการของโลกยุคใหม่และทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งหวังว่าการบริหารการศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะช่วยสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพและศักยภาพสูง ซึ่งจะเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดระยองในระยะยาว สรุปได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การบริหารการศึกษาในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในจังหวัดระยอง

บทสรุป

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี: เป็นการวางกรอบพัฒนาประเทศในระยะยาว ที่มุ่งสร้างความยั่งยืนในทุกมิติ โดยเฉพาะการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่ 3 เป็นแผนเฉพาะด้านที่เน้นการพัฒนาคนไทยให้มีคุณภาพและศักยภาพสูง พร้อมรับมือกับศตวรรษที่ 21 ผ่านการศึกษาที่มีคุณภาพและเท่าเทียม สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยการบริหารการศึกษาจะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ โดยการนำทฤษฎีต่างๆ มาปรับใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ครู และสถานศึกษา ไปสู่เป้าหมาย มนุษย์ยุค 4.0 และ พลเมืองโลก ซึ่งจะหวัตรระยองมีความสนใจ และตั้งใจนำแนวคิดไปใช้จริง เพื่อหวังผลเชิงบวกต่อผู้เรียน ครู สถานศึกษา และจังหวัด ในการสร้างกำลังคนคุณภาพเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมต่อไป

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2562). การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 30(2), 1-10.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2552). **การบริหารการศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลง**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดารุณี จิระวัฒน์กุล. (2563). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. *วารสาร Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 13(3), 3260-3275.

- ธีรฤติ บุญยโสภณ. (2564). การบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุล. (2546). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ และอินตา ศิริวรรณ. (2560). การบริหารแบบมีส่วนร่วม. วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 4(1), 176-187.
- ปิติ ศรีแสงนาม. (2558). การพัฒนาศักยภาพคนไทย. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 10(2), 81-92.
- ยุพิน พิพิธกุล. (2551). ภาวะผู้นำ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรากรณ์ สามโกเศศ. (2561, 23 พฤศจิกายน). การปฏิรูปการศึกษาไทย. มติชนสุดสัปดาห์, น. 3.
- วีระชาติ กิเลนทอง. (2562). ภาวะผู้นำกับการจัดการศึกษา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์, 9(2), 1-13.
- ศรีสมภพ จิตรภิรมย์ศรี. (2550). การบริหารการศึกษา: แนวคิด ทฤษฎี และหลักปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์. (2563). การปฏิรูปการศึกษาไทย. แหล่งที่มา <https://www.bangkokbiznews.com/> สืบค้นเมื่อ 13 สิงหาคม 2567.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). แผนปฏิบัติการด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 พ.ศ. 2563-2565. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุพัตรา สิทธิคงตั้ง. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมของผู้บริหารกับความผูกพันในองค์กรของครูโรงเรียนคริสเตียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย เขตจังหวัดเชียงราย-เชียงใหม่. วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ, 13(1), 178-194.
- สุรพล พะยอมแย้ม. (2544). จิตวิทยาพื้นฐานสำหรับการศึกษา. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรรถสิทธิ์ ฐานะดิติก และคณะ. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการบริหารงานในสายงานสนับสนุนของศาลยุติธรรม. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, 8(3), 1011-1023.
- อัมมาร สยามวาลา. (2559). การพัฒนาทุนมนุษย์. วารสารเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 41(1), 55-70.
- Fullan, M. (2014). *Leading in a culture of change*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Hallinger, P. (2015). Leadership for learning in a data-rich world. *School Leadership & Management*, 35(1), 3-14.
- Howard Gardner. (1993). *Multiple intelligences: The theory in practice*. Basic books.
- John Dewey. (1938). *Experience and education*. Touchstone.
- Leithwood, K., Harris, A., & Hopkins, D. (2020). Seven strong claims about successful school leadership revisited. *School Leadership & Management*, 40(1), 5-22.
- Lev Vygotsky. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard university press.
- Partnership for 21st Century Learning. (2019). Framework for 21st Century Learning. แหล่งที่มา <https://www.battelleforkids.org/networks/p21> สืบค้นเมื่อ 13 สิงหาคม 2567.
- Daniel A. Wren, Authur G. Bedeian and John D. Breeze. (2002). *The foundations of Henri Fayol's administrative theory*. แหล่งที่มา https://www.mosaicprojects.com.au/WhitePapers/WP1094_Foundations_Fayols_Theory.pdf สืบค้นเมื่อ 13 สิงหาคม 2567.
- McGregor. (1960). *The Human Side of Enterprise*. New York: McGraw-Hill.